

„Поштеније је бити курва него патриота”. Овако гласи наслов једног од ударих ВИП блогова на Б92. Та интересантна девиза ме је подстакла да кажем нешто и о држању ове телевизије у последњим догађајима.

Реч је о комбиновању умећа манипулације Си-Ен-Ена и Милошевићевог РТС. Од прве телевизије Б92 је преузео производњу догађаја. Главна вест, тако, није прича о Великом догађају, који је каткад исувише велики да би се, уобичајеном идеолошком обрадом, могао учинити „јестивим”. Не, главна вест је прича о Малом догађају, који се далеко боље уклапа у идеолошку матрицу. Њега медијски мајстори једноставно узму и обрађују све док не израсте у нови Велики догађај. И не само да Велики и Мали догађај по значају замене место. Они се рокирају и у узрочно-последичном ланцу. Мали догађај више није последица Великог, већ је управо он тај који је све произвео.

Или у интерпретацији Б92, Велики догађај није комадање Србије, а Мали догађај разлупана стакла на теразијском „Мекдоналдсу”. Не, обрнуто, оно што је за ову ТВ станицу суштински обележило 17. фебруар јесу баш разбијени излози „Мекдоналдса”. За конзументе Б92 тај догађај је не само био главни догађај у дану, већ и први узрок у ланцу дешавања. Дакле, комадање Србије није дошло пре, већ после полупаног стакла на Теразијама.

Ако мислите да претерујем, погледајте коментаре који су постављени тако да на интернет страници Б92 прате вести од 17. фебруара. За неупућене, коментари се на Б92 строго пробирају, па од стотинак коментара само један или два одударају од „исправног” мишљења. То је зато што је функција ових коментара да идеолошки исправно оријентишу публику у односу на актуелни догађај. Ако сте збуњени неким дешавањем, само погледајте коментаре који иду уз њега и одмах ћете знати шта, као добар припадник „друге Србије”, треба да мислите. Дакле, већина коментара на вести од 17. фебруара били су: „Ето какви смо дивљаци! Заслужили смо све што нам се дешава!”. Тако, идеолошки исправно мишљење о овом догађају није да су разбијена стакла последица Комадања. Не, разбијена стакла су само показатељ дивљачке и националистичке природе Срба, та природа је прави узрок свега што нам се дешава, а ватромет у Приштини је онда само оправдана и разумљива последица разбијања „Мекдоналдса” у Београду.

Када је пак реч о вештинама преузетим од Милошевићевог РТС-а, главно умеће се тиче тзв. сенчења догађаја. Као сликар који, додавањем сенки, од лепотице прави ругобу, тако и Б92 чак и од састанка филателиста може да направи минхенску пивницу из 1927. Нека хиљаде људи мирно протестују. Али, Б92 ће увек наћи једног како диже руку. И читав скуп постаје фашистички. Мислите ли да претерујем? Погледајте онда како је Б92 пропратио митинг „ултрадесничарских организација“ (израз је са Б92), од 16. фебруара. У њиховој вести каже се да су навијачи, који су пристигли, „отпоздрављали окупљене нацистичким поздравом“. Пазите само формулацију – „отпоздрављали“! Чим то чујете одмах замишљате како се „окупљени“ и „навијачи“ међусобно поздрављају и отпоздрављају, поздрављају и отпоздрављају: „Хајл Хитлер“, „Хајл Хитлер“, и тако три хиљаде пута, а репортери Б92 све то снимају ли снимају, али они су објективни, они су уздржани, они неће да претерују, они неће да погрешно оптужују, зато и не показују то одвратно поздрављање и отпоздрављање него само неутрално и увиђавно кажу „отпоздрављали нацистичким поздравом“...

А одмах затим се у вести додаје: „својим присуством скуп је подржала и (...) супруга бившег директора РТС-а Љиљана Милановић“. Пазите сад то! Ето какви су „ултрадесничари“, видите ко их подржава, штета је само што наши медијски ударници са Б92 немају полицијске и здравствене картоне свих тих „окупљених“, тек би се ту свашта показало, ено га један пијанац, дакле, „својим присуством скуп је подржао алкохоличар Петар Петровић“, ево га један неурастеник, дакле „својим присуством скуп је подржао и нервни болесник Јован Јовановић“... Како је све лако, само ако непоколебљиво верујете да ваш пут „нема алтернативу“!

За Б92 одавно је речено да је „света крава српског новинарства“. Не можете им ништа рећи, а да и сами одмах не постанете националиста и будете оптужени да гушите „слободу информисања“. Али, та „слобода“ некако превише личи на оно што смо некада звали „једноумље“, „идеолошка острашћеност“, „манипулација“ и „увреда здравог разума“. И није најгоре то што је Б92 изневерио идеале слободе из деведесетих. Није најгоре ни то што је од дражесног Палчића мутирао у једноумног људождера Киклопа. Страшно је то што Б92 тврди да је наша будућност. Да је норма онога што српска јавност тек треба да постане ако жели да се уздигне до Европе.

Нешто ту није у реду. Или се они лажно представљају. Или је Европа другачија од оног што ми мислимо. Не знам зашто, али некако ми се чини да смо у ових неколико дана који су прошли добили брутално искрен и потпуно јасан одговор.